Månemannen - (Bengtsson)

1. Den første morgentimen e´ i ruta
For nåttå er blitt gråhåraet og bleik.
Nå holde verden pusten sin der ute
Og månen e´ ein gyllen tankestrek.

||: Nå e´ det seint. Nå e´ det tidligt.
Se, månemannen bukke djupt og stiligt. :||
Og bukke stiligt.

2. Nå svinge hekså seg i siste dansen,
Og skyggane er skygger mer enn før.
Snart vekke solå verden ut av trancen,
Mens trollet sprikker og vampyren dør.

||: Nå e´ det seint. Nå e´ det tidligt.
Se, månemannen bukke djupt og stiligt. :||
Og bukke stiligt.

3. Ein dannet bil slår blikket ned i svingen.
Der står ein grønnøyd hulder uten klær.
Hu va´ der visst! Men nei, nå e´ der ingen.
Hun flykta mellom nått og dag og trer.

||: Nå e´ det seint. Nå e´ det tidligt.
Se, månemannen bukke djupt og stiligt. :||
Og bukke stiligt.

4. Den dømte ber for aller siste gongen
Før han blir tatt med utanfor og skutt.
Mens munken gjør seg klar te morgensangen,
Slår solen te – og nok en døgn blir brutt.

||: Nå e´ det seint. Nå e´ det tidligt.
Se, månemannen bukke djupt og stiligt. :||
Og bukke stiligt.